

II. За промѣнванія-та на глаголи-тъ.

Глаголи-тъ си промѣнватъ окончаніе-то спорядъ различіе-то на *число-то*, *лице-то*, *время то* и *наклоненіе-то* имъ.

1. За число-то.

Число-то (*le nombre*) е една форма, която, приеива глаголъ-тъ за да покаже отношеніе-то си къмъ единство или множество, както: *Je chante, nous chantons, vous écrivez* и проч.

2. За лице-то.

Лице-то кое-то произвожда дѣйствието чрезъ глаголъ-тъ израженное, или на кое-то се опредѣлява состояніе-то, и бытіе-то, називава се *подлежащее* (*le sujet*) и. п. Богъ види всичко, *Dieu voit tout*; **Dieu** é подлежащее. — Глаголъ-тъ пріемва формъ-тъ на лица-та за да покаже че подлежащее е първаго, втораго или третяго, лица, както: *Je suis, tu es, il est*.

3. За наклоненіе-то.

Способъ-тъ по който глаголъ-тъ си изражава значеніе-то називава се *наклоненіе* (*le mode*).

Въ френскій языкъ има петъ наклоненія. — Тия сж: 1) *Изязителное* (*l'indicatif*) 2) *Условное* (*le conditionnel*) 3) *Повелителное* (*l'impératif*) 4) *Сослагателное* (*le subjonctif*) и 5) *неопредѣленное* (*l'infinitif*).

1). *Изязителное* наклоненіе означава утвърдително или отрицателно че едно нѣщо е, или че едно дѣствие се върше; но не се опредѣлява время-то му; както; *J'écris* азъ пишж.

2). *Условное* наклоненіе означава че едно дѣствие може да бжде или че можяше да бжде, но само спорядъ нѣкое условія; и. п. *J'aurais écrit si...* — писалъ бихъ ако... — *J'écrirais si...* — писывахъ ако... и проч: —

3). *Повелителное* наклоненіе означава едно повѣленіе за нѣкое нѣщо и. п. *Faites cela!* направете това! *Soyez tranquil* бждете спокоенъ и проч: